

Kvinderne i mange Tilfælde vilde være tilfredse med at faa den Hjælp og Vejledning, som Arbejderforsikrings-Raadet kan give dem i Henseende til Pengeanbringelse. Der er aabnet fuld Adgang til at udbetale dem Kapital, hvis Arbejderforsikrings-Raadet finder det mest formaalstjenligt, og jeg tror derfor, at der er truffet gode Bestemmelser for Kvinderne i dette Lovforslag. Men naar vi derefter undersøge det Spørgsmaal, om Livrenter da virkelig i og for sig ere noget saa sikkert og godt, om de virkelig have saa store Fortrin fremfor Kapitaludbetaling, saa vil jeg sige, at hvis man kom til det Resultat, saa var der jo mindre i Vejen for i dette Lovforslag at paabyde en meget udstrakt Brug af Livrente. Men det er paa ingen Maade Tilfældet. Det er tværtimod i mange Tilfælde meget betænkeligt at fastsætte Livrente i Stedet for Kapital. Naar en Invalid har faaet en 3—400 Kr., som der kunde blive Tale om efter det Forslag, der blev vedtaget i Marts 1891, saa vil det kunne stille sig saaledes, at en Livrente blev udbetalt den paagældende for et Fjerdingaar med 100 Kr., hvorefter han døde. Men i saa Fald var der ikke en Smule til Familien, hverken til Hustru eller til Børn. Manden havde maaske mistet Arme eller Ben eller var bleven fuldstændig Krøbling, men hele Historien var dog bleven afgjort med disse 100 Kr.! Er det en særlig social Lovgivning, at Familien saa, naar den pensionerede dør, skal gaa til Fattigvæsenet, hvis den ikke kan sørge for sig selv? Men naar han efter dette Forslag faar henvend 4800 Kr. — der jo er Maksimum for, hvad der kan opnaas — vilde der, hvis han døde en Maaned efter Udbetalingen, dog være overvejende Sandsynlighed for, at der vil være den væsentligste Del tilovers for hans Familie. Der er endnu en anden væsentlig Mangel ved Livrentesystemet, og den har bevirket, at man andre Steder frygter det. Livrenten kan nemlig veksle, den maa nedsættes, dersom den paagældende bliver mere arbejdsdygtig, og forhøjes, hvis han bliver mere svag. Bliver han svagere, saa vil han andrage om at faa en Forhøjelse, idet han henviser til sit Ulykkestilfælde, men bliver han raskere, forlanger Loven — ogsaa den Lov, som det ærede

Medlem i sin Tid var Ordfører for — at Livrenten skal nedsættes. Det er et Forhold, der har bevirket, at i over 11,000 Tilfælde i 1894 i Tyskland have Arbejderne appelleret Forsikringsselskabernes Kendelse til Voldgiftsretterne for at faa afgjort, hvorvidt de virkelig skulde have deres Livrentebeløb nedsat, fordi de vare blevne raskere. Resultatet bliver moralsk set daarligt. Den Mand, der har faaet Livrenten, lægger Hænderne i Skødet og gør undertiden alt muligt for ikke at blive saa rask, at han mister den — det er menneskeligt. Det er en meget beklagelig Omstændighed, der netop hæfter ved de Landes Lovgivning, der have fastsat Livrente. Erfaring derom gøres; jeg skal tillade mig at citere nogle Linier — det staar i en Artikel i „Montan und Metall Industri Zeitung“ —: „Forbundenes samlede Erfaringer godtgøre, at den gode Vilje hos Arbejderne til efter afsluttet Sygebehandling at fortsætte deres gamle Virksomhed eller begynde en ny, som passer til deres Arbejdsevne, ganske sikkert har taget betydelig Skade. Med forholdsvis faa Undtagelser søger enhver tilskadekomne Person, som en Gang har lært den sociale Forsørgelse at kende, at opnaa en saa varig og saa høj Pension som muligt“. — Jeg haaber, at den højtærede Formand ikke har noget imod, at jeg læser det op, jeg er straks færdig — „Det er sørgeligt, men det er en Kendsgerning, at tilskadekomne, for at beholde deres Rente, hellere ville vedblive at have en forringet Erhvervsevne end blive fuldstændigt helbredede. Forpligtelsen til med god Vilje at bidrage sit til at fremskynde eller overhovedet at hidføre en Forøgelse eller en fuldstændig Genervelse af Arbejdsevnen bliver ikke blot ikke opfyldt, nej, der arbejdes endog ved aktiv og passiv Modstand paa at trække Helbredelsesværket i Langdrag eller gøre det frugtesløst. Den samme Bestræbelse efter at faa Livrente bevirker, at der overdrives, lyves, skuffes og bedrages. Sanddrøhed, Redelighed, Retfærdighedsfølelse og endnu flere gode Egenskaber tage megen Skade, medens Trættekærdhed, Begærlighed og Forstillelse fra Aar til Aar tiltage.“ Dette er Følgerne af Livrentesystemet i Modsætning til Kapital-systemet. Efter det første vil Arbejderen